

[Strona Główna](#) > ... > [Prawodawstwo I Orzecznictwo](#) > [Ustawodawstwo Krajowe](#) > Estonia

Ustawodawstwo krajowe

Autor treści:

Estonia

Estonia

Na tej stronie przedstawiono informacje na temat systemu prawnego w Estonii oraz zarys prawa estońskiego.

Źródła prawa

Estonia należy do europejskiego kontynentalnego systemu prawa (systemu prawa cywilnego). Najważniejszymi źródłami prawa są akty prawne, takie jak konstytucja, prawo Unii Europejskiej, umowy międzynarodowe, ustawy i rozporządzenia.

Punktem odniesienia jest również wykładnia prawa dokonywana przez sąd najwyższego szczebla – Sąd Najwyższy – oraz komentarze ekspertów (np. wydanie konstytucji wraz z komentarzem). Wyroki sądów nie mają charakteru prawotwórczego, a co do zasady wyroki sądów wyższej instancji nie wiążą sądów niższej instancji. Tym niemniej Sąd Najwyższy, zajmujący się również badaniem zgodności z konstytucją, jest uprawniony do stwierdzenia nieważności aktów prawnych, jeśli są one niezgodne z konstytucją lub aktami prawnymi wyższego rzędu. Żaden sąd, rozpoznając konkretną sprawę, nie może zastosować takiego aktu. Sądy mogą również odmówić zastosowania dowolnego aktu prawnego, który jest niezgodny z konstytucją. Sprawą tą następnie zajmie się Sąd Najwyższy, który pełni rolę trybunału konstytucyjnego, i jest uprawniony do stwierdzenia niezgodności takiego instrumentu prawnego z konstytucją (nie stwierdza jednak jego nieważności).

Powszechnie uznawane zasady i normy prawa międzynarodowego stanowią nieodłączny element estońskiego systemu prawnego.

Rodzaje instrumentów prawnych – opis

Instrumenty prawne dzieli się na akty o charakterze generalnym, czyli akty normatywne, oraz akty o charakterze indywidualnym, dotyczące stosowania prawa.

Akty prawne o charakterze generalnym

Konstytucja (*põhiseadus*) – zgodnie z § 3 ust. 1 konstytucji władza państwowa sprawowana jest wyłącznie na podstawie konstytucji i ustaw, które są z nią zgodne.

Ustawy (*seadused*) – zgodnie z § 65 konstytucji ustawy uchwała estoński parlament, który sprawuje władzę ustawodawczą. Ustawy uchwała się zgodnie z konstytucją, a następnie ogłasza w odpowiedni sposób w estońskim dzienniku urzędowym (Riigi Teataja). Tylko ogłoszone ustawy mają moc obowiązującą.

Dekrety (*seadlus*) – instrumenty prawne z mocą ustawy. Zgodnie z § 109 konstytucji, jeżeli niemożliwe jest zwołanie posiedzenia parlamentu, a istnieje pilna potrzeba wynikająca z sytuacji w kraju, Prezydent Republiki Estońskiej może wydać dekret z mocą ustawy. Dekrety takie wymagają kontrasygnaty przewodniczącego parlamentu oraz premiera. Zgodnie z konstytucją Prezydent może wydawać:

- dekrety specjalne, kiedy zaistnieje pilna potrzeba wynikająca z sytuacji kraju, a niemożliwe jest zwołanie posiedzenia parlamentu;

- dekrety nadzwyczajne, kiedy zaistnieje pilna potrzeba wynikająca z sytuacji kraju, rząd ogłosił stan nadzwyczajny, a niemożliwe jest zwołanie posiedzenia parlamentu lub nie wystarczy na to czasu.

Dekret wydany przez Prezydenta Republiki Estońskiej wchodzi w życie dziesiątego dnia po jego ogłoszeniu w Riigi Teataja, chyba że w dekrete określono inaczej.

Z chwilą zwołania posiedzenia parlamentu Prezydent Republiki Estońskiej przedstawia dekrety parlamentowi, który niezwłocznie uchwała ustawę w celu ich zatwierdzenia lub odrzucenia. Zgodnie z § 110 konstytucji Prezydent Republiki Estońskiej nie może w drodze dekretu uchwalić, zmienić ani uchylić konstytucji, ustaw, o których mowa w § 104 konstytucji, ustaw nakładających podatki krajowe ani budżetu państwa.

Rozporządzenia (*määrus*) – na podstawie §§ 87 i 94 konstytucji rząd Republiki Estońskiej oraz ministrowie upoważnieni są do wydawania rozporządzeń na podstawie ustaw i w celu ich wykonania. Do wydawania rozporządzeń w sprawach o znaczeniu lokalnym lub w przypadkach określonych w ustawie uprawnione są również właściwe organy samorządu terytorialnego. Ponadto rozporządzenia może wydawać prezes Banku Estonii (*Eesti Pank*), kontroler państwowy oraz rady publicznych uniwersytetów. Rozporządzenia można wydawać wyłącznie na podstawie ograniczonego umocowania określonego w ustawie i tylko w zakresie takiego umocowania.

Rząd Republiki Estońskiej i ministrowie są upoważnieni do wydawania rozporządzeń na podstawie ustaw oraz w celu ich wykonania. Rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu w estońskim dzienniku urzędowym (Riigi Teataja), chyba że w rozporządzeniu określono inaczej.

Akty o charakterze indywidualnym

Zarządzenia administracyjne (*korraldus*) – indywidualne akty administracyjne, w których publicznoprawny organ administracyjny rozstrzyga indywidualne kwestie prawne i je porządkuje. Zgodnie z § 87 ust. 6 konstytucji rząd Republiki Estońskiej wydaje zarządzenia administracyjne na podstawie ustawy i w celu jej wykonania. Do wydawania zarządzeń administracyjnych upoważnieni są również: premier, gubernatorzy okręgów i organy samorządu terytorialnego.

Uchwały (*otsus*) – indywidualne akty administracyjne wydane na podstawie skarg lub odwołań w trybie administracyjnym bądź na mocy których nakładane są sankcje. Uchwały wydają także: parlament, organy samorządu terytorialnego, Krajowa Komisja Wyborcza oraz sądy.

Zarządzenia (*käskkiri*) – zgodnie z § 94 konstytucji zarządzenia wydają ministrowie na podstawie ustawy i w celu jej wykonania. Do zarządzeń należą ogólnie obowiązujący kodeks postępowania dotyczący kwestii związanych z funkcjonowaniem ministerstwa oraz kodeks postępowania określający strukturę i organizację działalności organów podległych danemu ministrowi.

Hierarchia źródeł prawa

W Estonii obowiązuje następująca hierarchia źródeł prawa: konstytucja, akty prawne Unii Europejskiej, umowy międzynarodowe, ustawy i dekrety, rozporządzenia rządu i rozporządzenia ministrów. Oprócz aktów normatywnych powszechnie obowiązujących istnieją także akty indywidualne, które przyjmowane są na podstawie ustawy i lokują się w hierarchii poniżej ustaw i rozporządzeń. Instrumenty prawne, niezależnie od miejsca w hierarchii, muszą być zgodne z aktami prawnymi wyższego rzędu.

Struktura instytucjonalna

Instytucje odpowiedzialne za stanowienie prawa

Estońska struktura instytucjonalna opiera się na zasadzie podziału i równowagi władzy (§ 4 konstytucji).

Władza ustawodawcza należy do parlamentu. Zgodnie z § 103 konstytucji prawo inicjatywy ustawodawczej mają posłowie do parlamentu, grupy parlamentarne, komisje parlamentarne, rząd i Prezydent Republiki Estońskiej. Prezydent ma jednak prawo występować wyłącznie z inicjatywą zmiany konstytucji. Parlament rozpatruje projekt legislacyjny i uchwała ustawę lub odrzuca projekt.

Na podstawie uchwały podjętej bezwzględną większością głosów parlament może skierować do rządu Republiki Estońskiej wniosek o zgłoszenie konkretnego projektu legislacyjnego.

Parlament ma prawo poddać projekt ustawy lub kwestię wagi państwowej pod referendum. O wyniku referendum rozstrzyga większość głosów jego uczestników. Ustawy przyjęte w drodze referendum są niezwłocznie ogłaszane przez Prezydenta Republiki Estońskiej. Decyzje podjęte w drodze referendum są wiążące dla wszystkich organów władzy publicznej. Jeżeli projekt ustawy poddany pod referendum nie zostanie przyjęty większością głosów, Prezydent ogłasza przedterminowe wybory do parlamentu. Pod referendum nie można poddać kwestii dotyczących budżetu, podatków, zobowiązań finansowych państwa, ratyfikacji lub odrzucenia umowy międzynarodowej, ogłoszenia lub uchylecia stanu nadzwyczajnego oraz zagadnień dotyczących obrony narodowej.

Władzę wykonawczą sprawuje rząd Republiki Estońskiej. W większości przypadków inicjatywę ustawodawczą ma rząd, który składa w parlamencie swoje projekty legislacyjne. Projekty aktów prawnych są przedkładane rządowi przez ministrów po przeprowadzeniu konsultacji międzyresortowych.

W posiedzeniach rządu uczestniczą kanclerz sprawiedliwości (Õiguskantsler) oraz kontroler państwowy (Riigikontrolör), którym przysługuje prawo głosu. Ich opinie nie są dla rządu wiążące, ale przedstawione przez nich sugestie i zalecenia są często brane pod uwagę. Jeżeli kanclerz sprawiedliwości i kontroler państwowy uznają to za konieczne, mogą przekazać swoje sugestie bezpośrednio właściwej komisji parlamentarnej zajmującej się danym projektem legislacyjnym. Zgodnie z § 139 konstytucji kanclerz sprawiedliwości analizuje wszystkie przekazane mu sugestie dotyczące zmiany aktów prawnych, uchwalenia nowych ustaw, a także pracy organów administracji rządowej i w razie konieczności przedkłada stosowne sprawozdanie parlamentowi. Jeżeli kanclerz sprawiedliwości uzna, że dany akt prawny przyjęty przez organ władzy ustawodawczej, organ władzy wykonawczej lub organ samorządu terytorialnego jest sprzeczny z konstytucją lub ustawą, wówczas w terminie 20 dni przedstawia organowi, który przyjął ten akt prawny, propozycję jego zmiany na zgodny z konstytucją lub ustawą. Jeżeli w powyższym terminie w danym akcie prawnym nie zostanie usunięta sprzeczność z konstytucją lub ustawą, kanclerz sprawiedliwości składa wniosek do Sądu Najwyższego o stwierdzenie jego nieważności na podstawie § 142 konstytucji.

Prezydent Republiki Estońskiej ogłasza ustawy uchwalone przez parlament lub odmawia ich ogłoszenia. W tym drugim przypadku Prezydent zwraca ustawę wraz z uzasadnieniem do parlamentu w celu przeprowadzenia nowej debaty i podjęcia nowej decyzji.

Ministerstwo Sprawiedliwości publikuje ustawy ogłoszone przez Prezydenta Republiki Estońskiej w estońskim dzienniku urzędowym (Riigi Teataja).

Proces ustawodawczy

Proces legislacyjny w estońskim parlamencie obejmuje następujące etapy:

- złożenie projektu legislacyjnego;
- analiza projektu legislacyjnego;
- uchwalenie projektu legislacyjnego.

Inicjatywa ustawodawcza

Zgodnie z § 103 konstytucji prawo inicjatywy ustawodawczej mają: rząd, posłowie do parlamentu, grupy parlamentarne, komisje parlamentarne i Prezydent Republiki Estońskiej. Prezydent ma jednak prawo występować wyłącznie z inicjatywą zmiany konstytucji. Projekty legislacyjne muszą spełniać wymogi techniczne przyjęte przez prezydium parlamentu oraz wymogi legislacyjne i techniczne przyjęte przez rząd. Prezydium parlamentu kieruje projekty legislacyjne do stałej komisji parlamentarnej odpowiedzialnej za dany projekt.

Analiza projektu legislacyjnego

Na posiedzenie plenarne parlamentu trafia projekt legislacyjny przygotowany przez stałą komisję parlamentarną (Komisję Spraw Prawnych, Komisję Konstytucyjną, Komisję Spraw Gospodarczych itd.). Na wniosek właściwej komisji projekt legislacyjny umieszczany jest w porządku obrad posiedzenia plenarnego parlamentu.

Zgodnie z regulaminem wewnętrznym parlamentu oraz ustawą o regulaminie wewnętrznym pierwsze czytanie projektu legislacyjnego musi odbyć się w terminie siedmiu plenarnych tygodni roboczych parlamentu, licząc od daty jego złożenia. Projekty ustaw poddawane są dyskusji na sesji plenarnej parlamentu w trzech czytaniach, z których pierwsze poświęcone jest dyskusji nad ogólnymi zasadami leżącymi u podstaw projektu legislacyjnego. Jeżeli właściwa komisja ani żadna z grup parlamentarnych w toku negocjacji nie złożą wniosku o odrzucenie projektu, wówczas pierwsze czytanie kończy się bez głosowania. Po pierwszym czytaniu posłowie do parlamentu oraz komisje i grupy parlamentarne mają 10 dni roboczych na zgłoszenie poprawek. Na wniosek właściwej komisji przewodniczący parlamentu może wyznaczyć inny termin na zgłoszenie poprawek.

Do uczestnictwa w dyskusji nad projektem komisja zaprasza wszystkie zainteresowane strony, które były zaangażowane w przygotowanie projektu i które chcą uczestniczyć w dyskusji.

Komisja analizuje wszystkie zgłoszone poprawki i podejmuje decyzję o ewentualnym ich uwzględnieniu podczas przygotowywania nowego brzmienia projektu. Komisja przygotowuje nową wersję projektu do drugiego czytania, z uwzględnieniem wszystkich przyjętych poprawek oraz wszystkich poprawek wniesionych przez samą komisję. Na potrzeby drugiego czytania komisja przygotowuje sprawozdanie, które zawiera informacje dotyczące przebiegu procesu legislacyjnego, takie jak uzasadnienie przyjęcia lub odrzucenia zgłoszonych poprawek oraz wyjaśnienie stanowiska osoby, która wystąpiła z inicjatywą złożenia projektu legislacyjnego bądź przedłożyła taki projekt, ekspertów zaangażowanych w proces legislacyjny, a także innych osób.

Projekt legislacyjny jest kierowany do drugiego czytania na wniosek właściwej komisji. Na wniosek prezydium parlamentu, właściwej komisji lub osoby, która wystąpiła z inicjatywą złożenia projektu legislacyjnego, parlament zawiesza drugie czytanie projektu bez głosowania. Jeżeli wniosek o zawieszenie czytania zgłasza grupa parlamentarna, zostaje on poddany pod głosowanie. Zawieszenie drugiego czytania projektu legislacyjnego nie wyklucza możliwości zgłaszania poprawek. Jeżeli drugie czytanie w parlamencie nie zostanie zawieszona, uznaje się, że zostało zakończone i projekt legislacyjny przekazuje się do trzeciego czytania.

Projekt uchwały parlamentu może zostać poddany pod głosowanie po zakończeniu drugiego czytania.

Po zakończeniu drugiego czytania właściwa komisja przygotowuje ostateczną wersję projektu legislacyjnego do trzeciego czytania, wprowadzając poprawki językowe i redakcyjne. Właściwa komisja może przygotować na potrzeby trzeciego czytania sprawozdanie przedstawiające zmiany wprowadzone po zakończeniu drugiego czytania. W trakcie trzeciego czytania projektu legislacyjnego rozpoczynają się negocjacje, podczas których przedstawiciele grup parlamentarnych przedstawiają swoje oświadczenia. Podczas trzeciego czytania projekt poddawany jest pod ostateczne głosowanie.

Uchwalenie

Parlament uchwała ustawy i podejmuje uchwały w drodze głosowania jawnego. Ostateczne głosowanie odbywa się podczas trzeciego czytania projektów ustaw. Korum wymagane do przyjęcia ustawy określają § 73 i § 104 konstytucji, przy czym ustawy podzielono w nich na następujące kategorie:

- ustawy konstytucyjne, tj. ustawy, których uchwalenie wymaga bezwzględnej większości głosów posłów do parlamentu (ponad połowa ze 101 posłów do parlamentu musi oddać głos za przyjęciem ustawy) oraz
- ustawy zwykłe, tj. ustawy, których uchwalenie wymaga zwykłej większości głosów (za przyjęciem ustawy musi zagłosować więcej posłów obecnych na posiedzeniu, niż przeciwko jej przyjęciu).

Bezwzględna większość głosów posłów do parlamentu jest wymagana do uchwalenia lub zmiany następujących ustaw:

- ustawy o obywatelstwie;
- ordynacji wyborczej do estońskiego parlamentu (Riigikogu);
- ordynacji wyborczej dotyczącej wyborów na urząd Prezydenta Republiki Estońskiej;
- ordynacji wyborczej do organów samorządu terytorialnego;
- ustawy o referendum;
- regulaminu Riigikogu oraz ustawy o przepisach wewnętrznych Riigikogu;
- ustawy o wynagrodzeniu Prezydenta Republiki Estońskiej oraz posłów do Riigikogu;
- ustawy o rządzie Republiki Estońskiej;
- ustawy o wszczynaniu postępowania sądowego wobec Prezydenta Republiki Estońskiej oraz posłów do

Riigikogu;

- ustawy o autonomii kulturowej mniejszości narodowych;
- ustawy budżetowej;
- ustawy o Banku Estonii (Eesti Pank);
- ustawy o Krajowej Izbie Kontroli;
- ustawy o ustroju sądów oraz ustaw regulujących postępowanie przed sądami;
- ustaw dotyczących pożyczek zagranicznych i krajowych oraz obligacji skarbu państwa;
- ustawy o stanie nadzwyczajnym;
- ustawy o siłach zbrojnych w czasie pokoju oraz ustawy o siłach zbrojnych w czasie wojny.

Po uchwaleniu ustawy lub przyjęciu uchwały parlamentu zostaje ona podpisana przez przewodniczącego parlamentu lub – w wypadku jego nieobecności – przez wiceprzewodniczącego parlamentu, który przewodniczył posiedzeniu, najpóźniej w piątym dniu roboczym po jej uchwaleniu.

Ogłoszenie

Po uchwaleniu i podpisaniu ustawa zostaje przesłana do Prezydenta Republiki Estońskiej w celu ogłoszenia. Prezydent może odmówić ogłoszenia ustawy uchwalonej przez parlament i w terminie 14 dni od jej otrzymania może ją skierować – wraz z umotywowaniem swojej odmowy – z powrotem do parlamentu w celu jej ponownego rozpatrzenia i uchwalenia. Jeżeli ustawa skierowana z powrotem do parlamentu przez Prezydenta Republiki Estońskiej zostanie ponownie uchwalona przez parlament w niezmienionym brzmieniu, Prezydent ogłasza ją lub występuje do Sądu Najwyższego o stwierdzenie jej niezgodności z konstytucją. W przypadku stwierdzenia przez Sąd Najwyższy zgodności ustawy z konstytucją Prezydent ma obowiązek jej ogłoszenia.

Ustawa wchodzi w życie w dziesiątym dniu po jej opublikowaniu w Riigi Teataja, o ile sama ustawa nie stanowi inaczej.

Publikacja instrumentów prawnych

Najważniejsze akty prawne i umowy międzynarodowe publikowane są w estońskim dzienniku urzędowym (Riigi Teataja). Ustawy i rozporządzenia wchodzi w życie dopiero po opublikowaniu w Riigi Teataja.

[Riigi Teataja](#) jest urzędowym publikatorem online i centralną bazą aktów prawnych w Estonii. Od 1 czerwca 2010 r. Riigi Teataja publikowany jest wyłącznie w internecie, jako urzędowy publikator online.

Od 1 stycznia 2011 r. za publikację Riigi Teataja odpowiada Ministerstwo Sprawiedliwości.

Krótki opis zawartości

W Riigi Teataja publikowane są ustawy, rozporządzenia, umowy międzynarodowe, uchwały parlamentu i zarządzenia rządu. Można w nim także zamieszczać inne ważne informacje, takie jak tłumaczenia instrumentów prawnych oraz informacje proceduralne dotyczące projektów aktów prawnych.

Riigi Teataja zapewnia dostęp do większości aktów prawnych uchwalonych od 1990 r.

Od 1 czerwca 2002 r. w Riigi Teataja publikowane są oficjalne teksty jednolite ustaw, dekretów Prezydenta, rozporządzeń i zarządzeń rządu, rozporządzeń ministrów, zarządzeń prezesa Banku Estonii (Eesti Pank) oraz zarządzeń Państwowej Komisji Wyborczej. Od 1 czerwca 2010 r. publikowane są teksty jednolite uchwał parlamentu, a teksty jednolite rozporządzeń organów samorządu terytorialnego – począwszy od końca 2011 r.

W przypadku zmiany obowiązującego aktu prawnego sporządzany jest nowy, zaktualizowany tekst jednolity aktu prawnego zawierający wprowadzone zmiany. Zostaje on opublikowany razem ze zmieniającym aktem prawnym oraz informacją o terminie jego wejścia w życie. Akty jednolite mają moc urzędową i można się na nie powołać, stosując prawo. Akty jednolite mają moc prawną.

W chwili publikacji wszystkie instrumenty prawne są opatrywane pieczęcią elektroniczną. Każdy może sprawdzić pieczęć elektroniczną, która stanowi gwarancję tego, że dany instrument prawny nie został zmieniony od chwili publikacji. Wszystkie opublikowane instrumenty są również oznaczone znacznikiem czasu, który umożliwia wykrycie wszelkich przypadków ich nieupoważnionego przetwarzania.

Teksty jednolite można przeglądać w formie, w jakiej obowiązywały w danym dniu. Można również dotrzeć do ewentualnych późniejszych wersji tych aktów, o ile istnieją. Każda z wersji tekstu jednolitego zawiera linki do poprzednich i następnych wersji. Umożliwia to użytkownikom przeglądanie chronologiczne od wcześniejszej wersji tekstu jednolitego do następnej i odwrotnie. Stwarza to możliwość porównywania różnych wersji jednolitych tego samego aktu prawnego i sprawdzenia, jakie zmiany zostały w nich wprowadzone.

Umieszczone w wersji jednolitej linki pozwalają na otwieranie tekstów rozporządzeń wydanych na podstawie danej ustawy i przechodzenie z poziomu tych rozporządzeń do przepisów ustawy, na podstawie której rozporządzenia te zostały wydane.

W Riigi Teataja zamieszczane są także informacje dotyczące procesu uchwalania danego aktu, które pomagają znaleźć uzasadnienia (linki do bazy danych dotyczącej konsultacji oraz do informacji na temat przebiegu procedury w parlamencie), jak również linki do prawodawstwa Unii Europejskiej, tłumaczeń oraz innych informacji dodatkowych koniecznych do zrozumienia danego aktu prawnego.

Na stronie internetowej Riigi Teataja znajduje się wyszukiwarka orzecznictwa sądów rejonowych, okręgowych oraz Sądu Najwyższego. Można również znaleźć na niej informacje o terminach i miejscach rozpraw sądowych.

Na tej stronie publikowane są również streszczenia i przegląd orzeczeń Sądu Najwyższego oraz wszystkich wyroków wydanych przez Europejski Trybunał Praw Człowieka. Streszczenia zostały uporządkowane w bazie danych, dzięki czemu można w ich obrębie przeprowadzić wyszukiwanie według słów kluczowych lub odesłań do aktów prawnych. Wyroki Europejskiego Trybunału Praw Człowieka można przeszukiwać według artykułów.

W Riigi Teataja ukazują się też różne ogólne informacje dotyczące ustaw oraz prawa.

30 października 2013 r. uruchomiono [angielską wersję językową strony internetowej Riigi Teataja](#). Zawiera ona aktualne teksty jednolite ustaw przetłumaczone na język angielski. Angielskie tłumaczenia tekstów jednolitych wszystkich estońskich ustaw (z wyjątkiem ustaw ratyfikacyjnych) są dostępne od końca 2014 r. Tłumaczenie wykonali tłumacze przysięgli. Proces tłumaczenia tekstów ustaw na język angielski, zorganizowany przez Ministerstwo Sprawiedliwości, rozpoczął się w 2011 r. Mimo że tłumaczenia nie mają mocy prawnej, są na bieżąco aktualizowane. Każdy może poprosić o przesłanie najnowszej wersji tłumaczenia na wskazany adres e-mail, rejestrując się jako użytkownik usługi Minu RT (My RT).

Dostępna jest również funkcja przeszukiwania projektów aktów prawnych umożliwiająca wyszukiwanie już uchwalonych aktów oraz nieuchwalonych projektów w wersjach na różnych etapach procesu legislacyjnego. Można tu uzyskać wszystkie informacje o procedurze legislacyjnej oraz sporządzonych dokumentach. Można również otrzymywać powiadomienia o przejściu projektu ustawy do kolejnych etapów procesu ustawodawczego. Powiadomienia przesyłane są na adres e-mail użytkownika, który zarejestrował się w serwisie Minu RT w języku estońskim.

Korzystając z serwisu Minu RT, każdy ma możliwość stworzenia własnego profilu użytkownika, dzięki któremu może tworzyć własny zbiór linków do aktów prawnych, a także zlecić za pośrednictwem portalu przysyłanie pocztą elektroniczną powiadomień o nowych aktach prawnych oraz wszelkich dodatkowych informacji.

Czy dostęp do bazy danych ustawodawstwa estońskiego jest nieodpłatny?

Dostęp do Riigi Teataja oraz do wszystkich serwisów informacji prawnej jest nieodpłatny.

Wszyscy zainteresowani mogą uzyskać nieodpłatnie dostęp do Riigi Teataja w siedzibach organów samorządu terytorialnego oraz bibliotekach publicznych (około 600 punktów dostępu). Możliwe jest uzyskanie pomocy w poszukiwaniu odpowiednich aktów prawnych. Użytkownicy mają możliwość bezpłatnego wydrukowania do 20 stron tekstu.

Historia bazy danych ustawodawstwa estońskiego

[Riigi Teataja](#) jest urzędowym publikatorem Republiki Estońskiej i ukazuje się od 27 listopada 1918 r. Publikacja Riigi Teataja została przerwana w 1940 r. i wznowiona w 1990 r.

Riigi Teataja jest publikowany w internecie od 1996 r., a od 1 czerwca 2002 r. wersja online uzyskała również status urzędowego publikatora.

Od 1 czerwca 2010 r. Riigi Teataja publikowany jest wyłącznie w internecie, jako urzędowy publikator online. Od tego czasu nie ukazuje się już w wersji papierowej.

W listopadzie 2010 r. wprowadzono nowy, wygodniejszy dla użytkowników system informatyczny, w którym znaleźć można więcej informacji prawnych. System ten został opracowany pod kierunkiem kancelarii rządu i dofinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego.

Od 20 stycznia 2012 r. w Riigi Teataja ukazują się streszczenia orzeczeń Sądu Najwyższego i wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, różne aktualności dotyczące prawa, informacje o orzecznictwie i rozprawach sądowych.

Funkcja wyszukiwania projektów aktów prawnych została uruchomiona pod koniec 2012 r.

Od 2013 r. w Riigi Teataja publikowane są aktualne wersje obowiązujących tekstów jednolitych wszystkich rozporządzeń wydanych przez organy samorządu terytorialnego.

Począwszy od 24 września 2013 r. w chwili publikacji w Riigi Teataja wszystkie instrumenty prawne są opatrywane elektroniczną pieczęcią organu je wydającego oraz znacznikiem czasu.

30 października 2013 r. uruchomiono angielską wersję strony internetowej Riigi Teataja.

W ramach procesu rozwoju nowego elektronicznego systemu Riigi Teataja utworzone zostanie połączenie z europejskim portalem N-Lex.

■ Ostatnia aktualizacja: 14/09/2021

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.